

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **L. A. D.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2024, č. j. MV-175167-4/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2025, č. j. 1 A 9/2025-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2025, č. j. 1 A 9/2025-57, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2024 č. j. MV-175167-4/SO-2024.
- II. Žalobce **je p o v i n e n** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1.000 Kč** ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 7. 10. 2024, č. j. OAM-9368-22/DP-2024 (dále jen „rozhodnutí ministerstva“), zamítlo podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 35 odst. 3 téhož zákona žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jehož účelem bylo vzdělávání v oboru kuchař-číšník na Vyšší odborné škole, Střední průmyslové škole a Střední odborné škole Varnsdorf, a podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona rozhodlo pro jinou závažnou překážku pobytu žalobce na území České republiky o zrušení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce totiž nečinil v rámci vzdělávacích aktivit jakýkoli pokrok a měl špatné studijní výsledky a časté (a to i neomluvené) absence ve výuce.

[2] Žalovaná shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí ministerstva.

[3] Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se nyní proti napadenému rozsudku brání kasační stížností, jejíž součástí učinil rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by musel opustit území České republiky, což by mu znemožnilo dokončit kurz českého jazyka, který si uhradil a který je přípravou na budoucí studium na České zemědělské univerzitě v Praze (dále jen „univerzita“). Kromě toho se žalobce má dne 16. 6. 2025 účastnit přijímacích zkoušek na uvedenou univerzitu. Zmíněné skutečnosti dokládá potvrzením o studiu a informačním e-mailem z této univerzity. Vzhledem k právě uvedenému má tedy žalobce za to, že následky vzniklé v důsledku výkonu napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může jiným osobám vzniknout přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, které současně není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Pokud bude odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, žalobce bude moci pobývat na území České republiky na základě fikce pobytu podle § 47 zákona o pobytu cizinců, a tím pádem i dokončit kurz českého jazyka a absolvovat přijímací zkoušky na univerzitu. V případě úspěchu u přijímacích zkoušek pak může požádat o nové povolení k pobytu za účelem studia, což by při neúčasti v přijímacím řízení nebylo možné.

[6] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[7] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[8] Zdůrazňuje přitom, že je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (zde městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[10] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, vyslovil, že k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nutné naplnit tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká

pokračování

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vznik takto chápané újmy nadto musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[11] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného stěžovatele; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Stěžovatel je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20). Naznačené povinnosti tvrzení stěžovatel v nynější věci dostal.

[12] Nejvyšší správní soud má za to, že situace, kdy by stěžovatel ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti musel v důsledku pozbytí pobytového oprávnění opustit území České republiky, a nemohl by se tak zúčastnit přijímacího řízení na univerzitě a dokončit již uhrazený kurz českého jazyka, pro něj představuje reálně hrozící a podstatnou újmu. Přestože Nejvyšší správní soud na základě předložených podkladů nepřehlédl, že kurz českého jazyka má sloužit jako příprava na studium na univerzitě pro bakalářský obor „Informatika“, zatímco přijímací řízení na univerzitu se týká oboru „Vodní hospodářství“, nepochybuje současně o tom, že ve stěžovatelově případě by povinnost opustit území znamenala znemožnění jak účasti na daném kurzu, tak i jeho účasti v přijímacím řízení na vysokou školu. Opuštění území před tím, než bude s konečnou platností ve věci rozhodnuto, by tak v podstatě učinilo toto rozhodnutí pouze akademickým rozhodnutím bez faktického dopadu do jeho právní sféry, které by stěžovateli bylo způsobilé poskytnout pouze hypotetickou ochranu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016-40). Případný úspěch ve věci by tak bez současného přiznání odkladného účinku neměl pro stěžovatele reálný význam, neboť přijímací řízení na univerzitu a dokončení kurzu českého jazyka by v takovém případě již nemohl absolvovat.

[13] Naproti tomu z ničeho v nynější věci neplyne, že by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla jiným osobám újma nepoměrně větší, než jaká hrozí stěžovateli v případě jeho nepřiznání.

[14] Co se týče třetí výše uvedené podmínky, zpochybnění přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodu rozporu s důležitým veřejným zájmem je zejména na žalované (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2022, č. j. 8 As 4/2022 36). Ta ovšem existenci důležitého veřejného zájmu, s nímž by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu, netvrdí. Přestože Nejvyšší správní soud si je vědom veřejného zájmu na dodržování účelu pobytových oprávnění, s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti tohoto případu má za to, že tento důležitý veřejný zájem v posuzovaném případě nepřeváží negativní a nezvratné následky tvrzené stěžovatelem. S ohledem na skutečnost, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti toliko odsouvá účinky napadeného rozsudku po dobu, kdy je jeho zákonnost přezkoumávána kasačním soudem, Nejvyšší správní soud uzavírá, že

přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[15] Jelikož Nejvyšší správní soud dovodil naplnění všech shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona, přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38).

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

[17] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podléhá soudnímu poplatku ve výši 1.000 Kč podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Poplatková povinnost vzniká uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku přiměřeně podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích a soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla tato povinnost uložena (viz § 7 odst. 1 věta druhá téhož zákona). Nejvyšší správní soud proto ve II. výroku tohoto usnesení uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[18] Soudní poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu či bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud jej bude vymáhat.

V Brně dne 5. června 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu